

РЕШЕНИЕ

№ 24104

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5768** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Й. Г., депозирана чрез адв. Г., срещу Решение № 1890/ 22. 04. 2024 г., постановено по НАХД № 363/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърден Електронен фиш, Серия К № 7490775, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1 от ЗДвП е наложено на В. Й. Г. административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Със същия съдебен акт е осъдена В. Г. да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева.

В жалбата се излагат подробни аргументи за неправилност на съдебния акт, като постановен при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, както и отмяна на електронния фиш. В съдебното заседание касаторката се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът – СДВР, се представлява от юрк. П., който моли оспорваното решение да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд – София град, ХХ-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да се произнесе по същество, съдът съобрази следното:

В производството пред районния съд е установено от фактическа страна следното:

На 20. 04. 2023 г. в 09,10 часа в [населено място], по [улица]до № 6, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение 50 км/ч. за населено място и отчетен толеранс - 3 км/ч /%/ е установено движение на МПС „Шкода Р.“, вид „Товарен автомобил“ рег. [рег.номер на МПС] със 69 км/ч. Констатирано е превишаване с 19 км/ч над разрешената скорост. Нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство с АТСС № 11743f0. При извършената проверка е установено, че собственик на моторното превозно средство е В. Й. Г., като по делото няма подадена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

С обжалвания съдебен акт е потвърден електронният фиш, като е прието, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав изцяло споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, като не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Електронен фиш, Серия К № 7490775, издаден от СДВР, съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано МПС, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице. В случая електронният фиш от формална страна притежава всички реквизити, необходими за неговата законосъобразност.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

От доказателствата по делото се установява, че Електронен фиш, Серия К № 7490775 на СДВР е издаден на В. Г. в качеството ѝ на собственик на автомобила, като по делото липсват данни да е подавана декларация по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Безспорно от събраните доказателства се установява, че в процесния участък е въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч. Установената скорост на автомобила е 69 км/ч. след приспаднат толеранс от 3 км/ч.

Касационният състав приема, че доказателствената сила на събраните по делото доказателства, представени от административнонаказващия орган по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП както и на тези, събрани от районния съд, не е преодоляна от оспорващото лице в хода на проведеното съдебно производство.

Твърденията относно неизяснения факт чия скорост е засечена от видимите няколко автомобила на приложения снимков материал са неоснователни, тъй като средството за измерване - тип ARH CAM S1 е преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера, като същата измерва скоростта посредством лазерен скоростомер. Съгласно чл. 745, ал. 3 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, лазерният скоростомер измерва скоростта чрез излъчване на лазерни импулси към дадено /конкретно/ МПС и приемане на отразените от повърхността му сигнали, като едновременно с това се измерва и времето за достигането им до МПС и обратно. Според чл. 746, ал. 1 и ал. 2 от същата Наредба, конструкцията на скоростомерите трябва да позволява да се индивидуализира МПС, чиято скорост е измерена, включително при едновременно движение на две или повече МПС, при разминаване или когато скоростомерът е монтиран на движещо се МПС. Ако скоростомерът не е пригоден да изпълни това изискване, той трябва да анулира резултатите от собствените си измервания, когато две или повече МПС навлизат в областта на измерване едновременно, но с различна скорост. Именно за проверка на това дали конкретното средство за измерване отговаря на изискванията на посочената наредба, в частност на горепосочените изисквания, предвидени в нея, се извършва първоначален контрол за съответствие преди одобряване на типа средство за измерване, ежегодно се извършва и периодичен контрол за съответствие с изискванията на горепосочената наредба. Процесната мобилна система с № 11743f0 е преминала проверка от 30. 03. 2023 г., за което е съставен протокол, като допустимата грешка при измерване на скоростта при реални условия на измерване на скорост е 3 км/ч до 100 км/ч., 3 % над 100 км/ч. Поради това настоящата касационна инстанция приема, че представената по делото снимка може да бъде използвана за еднозначно определяне на МПС, чиято скорост е измерена от лазерния скоростомер, независимо, че на снимката е заснето повече от едно МПС. В същата ясно са посочени GPS координатите на мястото, където е установено нарушението и разстоянието между мобилното средство за контрол и процесното моторно превозно средство.

Неоснователно е и твърдението, че в конкретния случай е следвало да бъде издадено наказателно постановление. По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС, е само за случаите, визирани в чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили

или мотоциклети, които обаче също се движат, каквато не е конкретиката на настоящия случай.

Не се споделят и оплакванията, че не е предвидено автоматично прехвърляне на данните от паметта на техническото средство на електронния фиш. Видно от разпоредбата на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г., данните за нарушенията се съхраняват до приключване на административнонаказателната преписка във формата и вида, изготвен от АТСС, а информацията се събира, съхранява и анализира от определени със заповед на директора на ОДМВР служители и чрез автоматизирана информационна система се използва за целите на административнонаказателния процес. Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/2015 г., за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. В случая, по делото е приложен протокол, съставен и подписан от В. В., в който, съгласно образеца, е удостоверено автоматичното прехвърляне на данни, проверено от началника на ОПП – СДВР. Горното е извършено в съответствие с разпоредбите на Раздел IV от Наредба № 8121з-532/2015 г. – „Съхранение и отчет на автоматизираните технически средства и системи и на данните с информация от тях“. От представения протокол – приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/2015 г., е видно, че мястото на осъществяван контрол е в [населено място], на [улица]. В протокола е посочено времето, през което АТС за измерване на скоростта е била на тази позиция. Посочено е, че ограничението на скоростта следва от обстоятелството, че се касае за населено място и е 50 км/ч. Периодът, през който е работила системата за контрол е от 08:30 ч. до 10:30 ч. Отрадени са данни за извършените първоначална и периодична проверка за техническа годност на техническото средство. Посочен е режимът на заснемане – стационарен и посоката – приближаващи автомобили. Вписана е датата на съставяне на протокола и е положен подпис на длъжностното лице. В този смисъл, не се установяват нарушения и на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г.

Горните аргументи мотивират настоящата касационна инстанция да приеме, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на Столичната дирекция на вътрешните работи следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт за настоящата касационна инстанция в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1890/ 22. 04. 2024 г., постановено по НАХД № 363/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104-ти състав.

ОСЪЖДА В. Й. Г. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: